herpy

SCYNKI

Blanchard's Helmet Skink

Tribolonotus blanchardi

Tribolonotus blanchardi to bardzo mały scynk z lasów Wysp Salomona i Bougainville. Mierzy zaledwie 3-4 cm od pyska do kloaki, żyje ukryty w wilgotnej ściółce wzdłuż małych leśnych strumieni i składa po jednym jaju. O tym gatunku i jego hodowli wiadomo bardzo niewiele.

Rodzina: Scincidae

NAJWAŻNIEJSZE FAKTY

ZWIERZĘ

Wielkość dorosłego osobnika	**3-4 cm** długość od pyska do kloaki
Długość życia	**10 lat**
Aktywność	**Za dnia i o zmierzchu**
Tryb życia	**Naziemny i kopiący nory**
Środowisko	**Las deszczowy i las górski**
Trudność	**Doświadczony**

HODOWLA

Min. terrarium	**45 × 30 × 30 cm** D × S × W dla 1 dorosłego osobnika
Temperatura w dzień	**24-26 °C**
Temperatura w nocy	**20-22 °C**
Wilgotność	**80-90%**
Woda	**Miska z wodą**
UVB	**Zalecane** Strefa Fergusona 1
Pokarm	**Owady i małe bezkręgowce (skoczogonki, muszki owocowe)**
Utrzymanie	**Pojedynczo lub w parach**

ROZMNAŻANIE

Rozmnażanie	**Jajorodny**
Wielkość zniesienia	**1 jaj**
Inkubacja	**65-85 dni** przy 23-27 °C

OCHRONA I FORMALNOŚCI

CITES	**Niewymieniony**
Załącznik unijny	**Niewymieniony**
IUCN	**Najmniejszej troski (LC)**

O gatunku

Tribolonotus blanchardi należy do rodzaju *Tribolonotus*, którego przedstawiciele mają kilowate, często spiczaste łuski i kanciastą głowę przypominającą hełm. Jest jednym z najmniejszych gatunków w rodzaju: dorosłe osobniki mierzą najwyżej około 4 cm od pyska do kloaki, a samice średnio nieco ponad 3 cm. Całkowita długość z ogonem nie została udokumentowana, dlatego wielkość podana w ramce to długość od pyska do kloaki. Ubarwienie i rysunek nie zostały bliżej opisane.

Gatunek opisał w 1930 roku Charles Burt na podstawie osobnika z Choiseul. Nazwa upamiętnia amerykańskiego biologa Franka Nelsona Blancharda (1888-1937).

Podobnie jak pozostałe gatunki rodzaju jest płochliwy i większość czasu spędza w ukryciu w ściółce lub w podłożu. Gatunek praktycznie nie jest utrzymywany w niewoli, dlatego zalecenia hodowlane opierają się na najbliższych krewnych, przede wszystkim na *Tribolonotus gracilis*.

Występowanie i środowisko

Tribolonotus blanchardi występuje wyłącznie w archipelagu Wysp Salomona: na Choiseul, Guadalcanal i wyspach Nggela, należących do państwa Wyspy Salomona, oraz na Bougainville, należącej do Papui-Nowej Gwinei. Miejscem typowym jest Choiseul. Cały zasięg obejmuje około 8 500 km².

> **Naturalny zasięg:** Wyspy Salomona i Papua-Nowa Gwinea.

ŚRODOWISKO

Tribolonotus blanchardi żyje w wilgotnym lesie tropikalnym. Występuje od około 100 m do wysokości 1 000-1 500 m, zarówno w lesie nizinnym, jak i górskim. Żyje w warstwie ściółki i kopie w podłożu, chętnie wzdłuż małych leśnych strumieni, gdzie chowa się pod kamieniami, zwalonymi pniami i liśćmi. Żywi się owadami.

Klimat jest przez cały rok ciepły i bardzo wilgotny, ale w górach chłodniejszy, zwłaszcza nocą. Gatunek jest aktywny w dzień, lecz żyje tak skrycie, że rzadko można go zobaczyć.

Hodowla

TERRARIUM

O hodowli *Tribolonotus blanchardi* wiadomo niewiele. Gatunek żyje w wilgotnym lesie na Wyspach Salomona, w ściółce wzdłuż leśnych strumieni, i ma takie same wymagania jak *Tribolonotus gracilis* i *Tribolonotus novaeguineae*, które są znacznie lepiej poznane w niewoli. Wartości w ramce zostały zapożyczone od *Tribolonotus gracilis* i dostosowane do mniejszych rozmiarów.

Pojedynczy osobnik potrzebuje terrarium o wymiarach co najmniej 45 × 30 × 30 cm, a para więcej miejsca. Dzięki licznym kryjówkom zwierzęta częściej się pokazują, a terrarium otwierane od przodu jest spokojniejsze niż otwierane od góry.

Najważniejsze jest podłoże. Zastosuj wilgotne, ziemiste podłoże z ziemi próchnicznej i włókna kokosowego, w warstwie 5-10 cm, z grubą warstwą opadłych liści na wierzchu. Warstwa drenażowa z keramzytu na dnie i długowłóknisty torfowiec nad nią utrzymują podłoże równomiernie wilgotne, nie dopuszczając do jego zakwaszenia. Usuwaj odchody codziennie, a całe podłoże wymieniaj co 3-4 miesiące.

Urządź terrarium z kilkoma kryjówkami, np. łupinami kokosa, rurkami korkowymi i korą korkową, aby zwierzę samo mogło wybrać, gdzie chce przebywać. Nietoksyczne rośliny i gałęzie zapewniają dodatkowe schronienie. Terrarium musi mieć dobrą wentylację, aby powierzchnia mogła lekko przeschnąć między zraszaniami.

TEMPERATURA

Tribolonotus blanchardi nie korzysta z miejsc do wygrzewania. Utrzymuj 24-26 °C w dzień bez miejsca do wygrzewania i 20-22 °C w nocy. Noc może być nieco chłodniejsza niż w przypadku *Tribolonotus gracilis*, ponieważ gatunek żyje także w lesie górskim. Często wystarcza temperatura pokojowa, a słabe źródło ciepła nad kryjówką na jednym końcu może pomóc, jeśli w pomieszczeniu jest chłodno. Unikaj żarówek grzewczych, które wysuszają terrarium, i nigdy nie dopuść, by podłoże stało się ciepłe i suche. Mierz temperaturę w kryjówce cyfrowym czujnikiem.

WILGOTNOŚĆ I WODA

Tribolonotus blanchardi bardzo źle znosi przesuszenie. Wilgotność powietrza musi być wysoka, 80-90 %, a podłoże zawsze wilgotne. Zraszaj rano i wieczorem albo zastosuj automatyczny system zraszający. Zadbaj o dobrą wentylację, aby powietrze nie stawało się zastałe i stęchłe. W zraszaczu używaj wody destylowanej lub wody z odwróconej osmozy.

Postaw małą, płytką miskę z czystą wodą, częściowo wkopaną w podłoże, aby zwierzę mogło pić i się kąpać. Wymieniaj wodę codziennie, a miskę szoruj co tydzień.

Czytaj więcej: Wilgotność, zraszanie i wentylacja

OŚWIETLENIE I UVB

Tribolonotus blanchardi żyje ukryty w ściółce cienistego lasu. Podobnie jak w przypadku *Tribolonotus gracilis* zaleca się słabe oświetlenie UVB dla gatunków leśnych żyjących w cieniu (strefa Fergusona 1), z indeksem UV 1-2 w najjaśniejszym miejscu pod lampą. Musi być mnóstwo cienia i kryjówek, aby zwierzę mogło samo wybierać. Utrzymuj oświetlenie przez około 12 godzin na dobę, aby wyraźnie oddzielić dzień od nocy, i używaj białego światła.

Czytaj więcej: Światło i UVB

ŻYWIENIE

Tribolonotus blanchardi żywi się owadami. Podawaj drobne owady karmowe: małe świerszcze, muszki owocowe, skoczogonki, małe karaczany i małe dżdżownice. Owady karmowe mogą być najwyżej tak szerokie jak odstęp między oczami zwierzęcia, a osobnik o długości 3-4 cm wymaga bardzo drobnego pokarmu. Dorosłe osobniki karm co drugi dzień. Oprószaj owady wapniem z witaminą D3. Miska ze świeżą wodą musi być zawsze dostępna.

Czytaj więcej: Zwierzęta karmowe: utrzymanie i hodowla Czytaj więcej: Wapń, witaminy i suplementy

ZACHOWANIE I OBCHODZENIE SIĘ ZE ZWIERZĘCIEM

Tribolonotus blanchardi jest płochliwy i większość czasu spędza w ukryciu. To zwierzę do obserwacji, a nie do brania na ręce. Nowemu osobnikowi daj co najmniej dwa tygodnie spokoju. U *Tribolonotus gracilis* samce są wobec siebie agresywne, dlatego zwierzęta trzyma się pojedynczo lub w parze w przestronnym terrarium, nigdy dwóch samców razem.

Rozmnażanie

DOJRZAŁOŚĆ PŁCIOWA I OKREŚLANIE PŁCI

Różnice płciowe i wiek osiągania dojrzałości płciowej nie zostały udokumentowane u *Tribolonotus blanchardi*. U *Tribolonotus gracilis* samca rozpoznaje się po polu powiększonych łusek brzusznych i porach pod palcami tylnych kończyn; nie wiadomo, czy dotyczy to również tego gatunku.

GODY I KOPULACJA

Kopulacja nie została udokumentowana u *Tribolonotus blanchardi*. U *Tribolonotus gracilis* można stymulować kopulację przez cały rok częstym zraszaniem i wyższą wilgotnością powietrza. Para musi mieć dużo kryjówek, aby zwierzęta mogły się od siebie oddalić.

SKŁADANIE JAJ I ZNIESIENIA

Samica *Tribolonotus blanchardi* składa po jednym jaju. Liczba jaj w ciągu roku nie została udokumentowana. U *Tribolonotus gracilis* jajo jest zakopywane tuż pod powierzchnią w kryjówce, a samica przy nim pozostaje. Przygotuj zagłębienie w podłożu pod kryjówką, wypełnione lekko wilgotnym torfowcem i ziemią próchniczną oraz przykryte korą korkową.

INKUBACJA

Inkubacja nie została udokumentowana u *Tribolonotus blanchardi*. Wartości w ramce zapożyczono od *Tribolonotus gracilis*, u którego wyklucie następuje po 65-85 dniach w temperaturze 23-27 °C. Umieść jajo do połowy zagłębione w wilgotnym torfowcu w lekko wentylowanym pojemniku, nie obracając go. Mech ma być wilgotny, ale nie mokry.

Czytaj więcej: Inkubacja jaj

ODCHÓW MŁODYCH

Odchów nie został udokumentowany u *Tribolonotus blanchardi*. U *Tribolonotus gracilis* młode szukają pokarmu i kryjówek już kilka godzin po wykluciu. Daj im małe terrarium z wilgotnym ręcznikiem papierowym lub mchem, łupiną kokosa jako kryjówką i bardzo płytką miską z wodą, a codziennie podawaj najmniejsze owady karmowe oprószone wapniem z D3.

Zdrowie i częste błędy

Choroby *Tribolonotus blanchardi* nie zostały opisane. U gatunków tego rodzaju typowe problemy to:

- Pasożyty i infekcje bakteryjne u osobników odłowionych z natury. Nowe zwierzęta trzymaj pojedynczo na kwarantannie i zleć weterynarzowi badanie próbki kału.
- Przesuszenie. Matowe oczy i wiotkie ciało są oznaką choroby lub zbyt niskiej wilgotności.
- Choroba metaboliczna kości przy niedoborze wapnia i witaminy D3.
- Utrata ogona wskutek przestraszenia lub brania na ręce.

Zgłoś się do weterynarza z doświadczeniem w leczeniu gadów, jeśli zwierzę traci na wadze, nie je lub jest ospałe.

Czytaj więcej: Kwarantanna i higiena Czytaj więcej: Zakup zwierząt: odchów, odłów i transport

Zawsze pytaj kogoś, kto się zna

Ten poradnik to dobry punkt wyjścia, ale nie zastąpi doświadczenia. Zwierzęta są różne, a wielu najważniejszych rzeczy można się nauczyć tylko od ludzi, którzy od lat hodują dany gatunek. Porozmawiaj z hodowcą, doświadczonym terrarystą lub weterynarzem, który zna gady i płazy, zanim kupisz zwierzę - i ponownie, gdy coś wygląda niepokojąco.

Pełny poradnik z mapą i aktualizacjami: herpy.org/pl/scynki/tribolonotus-blanchardi